

Sygn. akt II CSK 552/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa B. Spółki Jawnej [...] M.
z siedzibą w P.
przeciwko K. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800,- zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany K. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 lutego 2014 r., oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 lipca 2013 r., w którym zasądzono od niego na rzecz powódki B. spółki jawnej [...] M. z siedzibą w P. kwotę 116 659,27 zł z ustawowymi odsetkami.

Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany oparł na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., podnosząc, że Sąd drugiej instancji przyjął jego odpowiedzialność odszkodowawczą, pomimo niewykazania przez powoda związku przyczynowego pomiędzy szkodą wynikającą z działania maszyny nie wytwarzającej produktu finalnego z zakładaną prędkością a szkodą, jaka powstała

w jego majątku. Ponadto skarżący wskazał na uchybienia polegające na braku subsumcji pod normę art. 387 § 1 k.c., dotyczącego niemożliwości świadczenia, oraz na zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego pomimo konieczności oparcia się na ich wiedzy i umiejętnościach specjalnych.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym jego zdaniem Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia. Uzasadnienie przedstawione przez skarżącego nie spełnia opisanych wyżej wymagań, ponieważ wskazane w nim okoliczności bądź dotyczą podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, której prawidłowość nie podlega kognicji Sądu Najwyższego, bądź opartej na niej subsumcji. Wywody mają ponadto charakter polemiki i nie potwierdzają wystarczająco wystąpienia oczywistej nieprawidłowości, widocznej bez potrzeby głębszej analizy prawnej potwierdzającej konieczność przyjęcia skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

l.n